

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: JEsus op paa Korset stood

Citation: Kingo, Thomas: "JEsus op paa Korset stood", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 496. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid116290/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

[13] Om Kroppen uden Salve sterk, Nedlegges; du dog dette merk, Og stedse det i Tanke haff, At føres ærlig i din Graff.

[14] Og glæd dig der ved, at din synd Her efter haver ingen fynd, Dig at bedrøve; hendes Magt Med Christo er i Graven lagt.

[15] Der hand blev lagt i Graven ned, Da tog hand dine synder 5 med, Og der hand op aff døde stood, Retfærdighed dig efterlood.

[16] Hvad da om jeg aff Verden gaar, Med Pragt og Ære jeg opstaar, I Graven er, og bliver der, Ald Uselhed mig fulde her.

[17] Min Frelser med sin Hviledag Mig volder Hvile, Roe og Mag, Thi naar jeg lukker Øyne her, Staar Rolighed mig aaben 10 der.

[18] Jeg venter mig her ingen Roo, Og vil der nogen dette troo, Dend beste Roo her vanke kand, Er slæb og Træl til Land og Vand.

[19] Naar jeg er sluppen vel her aff, Og kommen i min mørke 15 Graff, Er min Ælende lukt og endt, Og jeg er til min hvile sendt.

[20] Er det ey værdt at roses aff; Stoor helligdom er i min 20 Graff? Thi Christus stood aff Graven før, Og Graven min hand helliggjør.

[21] Det lider nu med Tiden snart, At Engle-Røsten høres 20 klart, Som glæder os, vi JEsu faar, Og med til Lammens Bryllup gaar.

Her Peder Olluvsen.

Om de Siv Ord.

JEsus op paa Korset stood, Og hannem forløb hans hellige 25 Blood, Hans saar gjorde hannem stoor Pjnc: Siv Ord hand taledede samme stund, Dem beholdt i Tankerne dine.

[2] Det Første Ord var saa barmhiertelig, Alt til sin Fader aff

21 Lammens] Lammets 12° 23] Underskrift mgl. 12°

Himmerig, Det er saa lysteligt at høre: Forlad dem Fader, de vide ey bedre, End hvad som de mig gjøre.

[3] Det Andet sagde hand til Moder sin, See Qvinde din Søn
624 i steden min, Det || skal Johannes være: Johannes see du Moder
5 din, Jeg vil dig hende befale.

[4] Dernest betænk hvor mild hand er, Mod alle dem hans Naade begier, Til Røveren sagde hand naadelig; Forvist skalt du i denne Dag Med mig i Paradiis blive.

[5] Det Fierde raabte hand saa græselig: Min Gud, min Gud,
10 hvi forlodst du mig, I disse grumme Løvers hænder? Jeg pines og plages saa bitterlig, Saa plat er jeg Elende.

[6] I merke vel hvad det femte Ord var, Mig tørster sagde hand aabenbar, De skienkte hannem Ædike og Galde; Hannem tørstede alt efter vor salighed, Dend Drik hand drak for os alle.

15 [7] Der hand haffde drukket dend beeske Drik, Nu er fuldkommet dend hellige Skriff, Jeg haver det alt fremganger; Hyad Propheterne have spaad om mig, Det er nu altsammen fuldkommet.

625 [8] Saa raabte hand høyt over alle Mand; O Fader, ret nu
20 befaler jeg min Aand I dine Guddommelige Hænder: Saa bøuede hand sit Hoved ned, Og saa sin Aand udsende.

[9] Da Høveds-Manden dette saac, Hannem siuntes at Verden hun vilde forgaa, Der mørckedes Soel og Maane; Jorden hun skalff og rystedes ved, Thi Skaberen var i Vaande.

25 [10] Forvist er det og sandelig, Gud Faders Søn aff Himmerig, Som nu lide Død og Vaande; Forvist er det vor Frelser kier, Der nu gaff op sin Aande.

[11] De frygtede Gud saa inderlig, Og lovede Gud Fader i Himmerig, Det ville vi ogsaa gjøre: Hand haver sin Søn ey for
30 os spart, Vi ville hannem troe og høre.

[12] Nu lader os stride allsommest Mod Synden, hun haver
626 Guds Søn korsfest, Thi ville vi hende hade; Og takke || Gud som os haver løst Fra sorrig og aldskens Vaade.

Under dend Melodie:

Jeg løfter høyt op Øyne mine, etc.

I som aff hiertet ynckes vil, At frelseren er saa reed til, Udi
sin smertefulde Nød, Her hid og hører hvor hans Død
Beklages aff hans selskabs flock, Jeg veed i skal faa medynk nok. 5

Maria Magdalena.

[2] O Jammerfulde Angst og Nød, Seer jeg dog her min JESum
Død, Ah! hand er borte, Kaald og stiv, Som eene var mit Haab
og Liv. Ah! JESu tag mit Liv fra mig, Jeg har ey hvile uden dig.

Maria Jacobi.

10

[3] Nu har dend gandske Jorde-Kreds Ey noget, som mig
gjør tilfreds, Min Trøst og Glæde, Guds Søn sød, Mit Liv og
Kierlighed er død. Ah! JESu tag mit Liv fra mig, Jeg har ey hvile
uden dig.

Salome.

627

[4] Dit gusten Ansigt, JESu good, Betager mig mit Hierte-
Mood, Din slet bortfaldne Rosen-Mund, Mig saarer Liv og Siæl
i Grund. Ah! JESu tag mit Liv fra mig, Jeg har ey hvile uden dig.

Maria Magdalena.

[5] Jeg veed vel at du mig til Trøst, Dit dyre Blood slet har 20
udøst; At jeg nu kand fornøye dig, Da vil jeg gandske hendøe
mig. Ah! JESu tag mit Liv fra mig, Jeg har ey hvile uden dig.

Maria Jacobi.

[6] Giv mig din Pine, Kaars og Grav, Tryk mig i dine Vunders
Hav, Forør mig med din sidste Nød, Og gjør mig gandske lig din 25
Død. Ah tag! ah tag mit Liv fra mig, Jeg har ey hvile uden dig.